

Les llengües de TVV

Deu fer moltíssims anys que al País Valencià no es mobilitzava tanta gent per un objectiu específic. Menys encara per una cosa que els valencians habitualment tenen tan abandonada com és la llengua del propi país. Més de cent ajuntaments de totes les coloracions polítiques —inclosos ajuntament de comarques castellanoparlants—, més de cent mil persones d'extrem a extrem del país, innumbrables entitats de tot tipus, els noms més representatius del món de la cultura. Sembla que hi ha, com molt poques vegades, un consens unànim: la televisió valenciana ha de ser en valencià.

Hi ha un consens unànim sobre el tema, excepte en dos sectors crucials: els dirigents polítics —començant per les més altes institucions del país—, i la mateixa *casa* o empresa de la televisió valenciana. No vol dir això que el president de la Generalitat —com a tal, o com a secretari general del PSPV-PSOE— o els caps dels partits parlamentaris més importants hi estiguen en contra. Vol dir que s'han guardat molt de proclamar formalment que hi estan a favor: ni el govern valencià com a tal, ni les cúpules del PP o del CDS, ni ningú dels qui realment poden *decidir*, no han volgut expressar de manera que no hi càpiguen dubtes la seua posició favorable al monolingüisme sense ambigüitats de la TVV. I davant de la campanya dirigida a demanar a les Corts valencianes una declaració expressa en tal sentit, els líders polítics tiren pilotes fora: diuen que «no cal» el reforç legal que es demana. I certament no caldria, si la voluntat política fóra clara i expressa: si els nostres polítics institucionals hagueren donat proves d'una actitud coherent —positiva— en el tema de la llengua. Perquè les proves que n'han donat són efectivament coherents, però més aviat negatives.

I la mateixa cosa cal dir de l'*empresa* que ara s'organitza: del seu Consell, del seu director, dels caps dels diferents departaments o seccions, del personal que hi comença a treballar. Les declaracions del director de l'ens RTVV han estat per fi (després d'un temps de contradiccions i d'ambigüitats) discretament explícites: en la TVV serà en valencià la locució de continuïtat, i les pel·lícules no es-

panyoles. Algunes declaracions del mateix director han estat, fins i tot, *curiosament* explícites: en una revista local ha afirmat que la decisió que la TVV siga en valencià depèn d'ell, i que n'és el director! És possible que siga així. És possible que finalment hagen vist que hauran de fer la televisió en valencià. Mentrestant, però, els *fets* van exactament en sentit contrari.

Els fets són que la llengua d'ús i de treball —l'única— de les reunions dels consellers de la RTVV, dels textos i documentació que produeix ja l'empresa, la llengua dels arxius en formació, la llengua de les convocatòries, la llengua dels exàmens per al personal, la llengua de funcionament en tots els nivells, és el castellà. Estranya esqui zofrènia lingüística, si estan preparant una televisió *valenciana*. Estranya concepció dels usos respectius del valencià i del castellà. Estranyíssima idea de la normalitat lingüística. O potser no tan estranya. Potser la idea, subjacent o explícita, des de les més altes instàncies polítiques fins als despatxos de la nova *empresa*, és aquesta: el castellà és la llengua «de veritat», la que de fet ens aprofita i gastem; el valencià el gastarem, o l'exhibirem, quan caldrà quedar bé, quan caldrà guardar les formes... o quan d'alguna manera ens hi obliguen. Potser es tracta d'això. Els fets, almenys, mostren que actuen com si realment la idea fóra aquesta.

No és estrany, per tant, que una certa desconfiança estiga perfectament justificada. Els polítics i els directors no haurien de posar-se nerviosos —si la seua voluntat fóra clara— davant de la insistència de donar un reforç legal a la llengua de la TVV. Probablement al País Basc no calia, ni a Catalunya, ni tan sols a Galícia —on parlen públicament en gallec tots els polítics, fins i tot els que no en saben. Probablement al País Valencià sí que cal aquest reforçament de la llei. I si les altes instàncies del govern valencià, de les Corts o dels partits, pensen que *no cal*, que ho demostren amb una declaració tan formal, tan clara i tan explícita que no deixe lloc a cap desconfiança. I que la TVV comence a treballar en la llengua que se suposa que ha d'usar. □

